

Link do produktu: <https://papirus24.pl/bestie-konca-czasu-henryk-pajak-p-10268.html>

Bestie końca czasu Henryk Pająk

Cena **62,10 zł**

Dostępność **Niedostępny**

Czas wysyłki **24 godziny**

Producent **Retro**

Opis produktu

Rok wydania 2018 - wydanie III ZMIENIONE I UZUPEŁNIONE

Autor Henryk Pająk

Światowa Lichwa jest bastionem Światowego Rządu. To budowanie władzy Światowej Lichwy jest kamuflowane eufemizmami w rodzaju „Światowy Rząd faktycznie istnieje już od kilku dziesięcioleci, dokładnie od czasu, kiedy Światowa Lichwa zaczęła robić co chciała z finansami niszczonej państw narodowych. Za Światową Lichwą stoi stosunkowo niewielka grupa cynicznych niegodziwców, beznarodowych kondotierów. To są właśnie tytułowe dla tej książki Bestie końca czasu. To o nich jako o Bestiach pisał prawie 2000 lat wcześniej św. Jan w jego Apokalipsie. Genialnie trafnie, genialnie profetycznie, ze zniwalałym wizjonerstwem. To o nich niniejsza praca. Henryk Pająk (ur. 15 lutego 1937 w Skarżysku-Kamiennym) – polski pisarz, prozaik, publicysta, wydawca. Pochodzi z rodziny chłopskiej. W wieku 10 lat został poważnie ranny po wybuchu niemieckiego niewypału. Absolwent filologii polskiej na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej. Po studiach krótko pracował jako nauczyciel gimnazjalny, potem dziennikarz rolny w prasie lubelskiej. Twórczość artystyczną zaczynał od poezji. W 1959 był współzałożycielem lubelskiej grupy poetyckiej „Prom”, działającej do 1964. W 1960 wraz z innymi członkami grupy należał do kolegium redakcyjnego „Biuletynu Młodego Twórcy”. Publikował wraz z nimi również w czasopiśmie „Kamena”. W 1962 jego wiersze ukazały się w zbiorze poezji pt. „Prom”, wydanym przez Wydawnictwo Lubelskie. Często uczestniczył w spotkaniach autorskich dla młodzieży i robotników. Wydał dwa własne tomy poezji. Jeden z nich nosi tytuł Zanim powrócę (1965). W tomiku „Amen” (1993) zamieścił wybór wierszy z lat 1960-1993. Twórczość prozatorską rozpoczął od beletryzacji pamiętnika Henryka Cybulskiego, przywódcy samoobrony ludności polskiej przed Ukraińcami z UPA na Wołyniu – „Czerwone noce” (1967, 1969, 1974, 1977, 1990). Później z tej samej tematyki napisał powieść „Los” (1969), w której zbeletryzował walki grupy żołnierzy Wołyńskiej 27 Dywizji AK. W czasach PRL opublikował m.in. takie książki jak „Tam, za snem”, „Wolny”, „Druga śmierć” (1971, 1981). Uprawiał reportaż i wiele cech jego twórczości ma w nim swoje źródło. Zajmował się przede wszystkim problematyką wiejską i wojenno-partyzancką. Z czasem jego książki skłaniały się coraz bardziej w stronę psychologii postaci. Od stycznia 1989 do 1995 był prezesem lubelskiego oddziału Związku Literatów Polskich. Opublikował kilka książek w odcinkach prasowych. Był członkiem PZPR. Wystąpił z niej natychmiast po wybuchu stanu wojennego. Od 1985 jest rencistą. Na początku lat 90. założył w Lublinie własne wydawnictwo „Retro”. Publikuje w nim książki swojego autorstwa oraz opracowania innych autorów piszących o zbliżonej tematyce, np. płk. Stanisława Żochowskiego z Australii, byłego szefa Sztabu Narodowych Sił Zbrojnych. Na początku lat 90. wydał 3 tomy tajnych dokumentów UB-SB: „Informator o nielegalnych antypaństwowych organizacjach i bandach zbrojnych działających w Polsce Ludowej w latach 1944-1956”, (1993); „Informator o osobach skazanych za szpiegostwo w latach 1944-1984”, (1994); „Straceni w polskich więzieniach 1944-1956”, (1994). Napisał do nich przedmowy. Był za te publikacje kilkakrotnie przesłuchiwany przez UOP. Kilkakrotnie wzywano go do prokuratury, w celu złożenia wyjaśnień w sprawie oskarżeń o szkalowanie Żydów i „nawoływanie do waśni na tle narodowościowym i etnicznym”, np. w związku z publikacją książek „Strach być Polakiem” (1997) oraz „Żydowskie oblężenie Oświęcimia” (1999).